

[Alfred Jensen.]

enligt stillet moder, er det udtryk for, at ministeren, og dermed regeringen, også erkender, at der bør gennemføres lettelser her. Så er spørgsmålet, når man har den opfattelse, at lettelser er nødvendige, om man ikke nu burde medtage de enligt stillede mødre under denne paragraf. Jeg vil ikke tro, at provenutabet kan blive større, end at staten kan bære det. De udvidelser, der nu er sket, hvorved en lang række medborgere med relativt gode indtægter uden særlig store forsørgerbyrder får nedslag, er jo ret beskedne, og når man kan tage det provenutab på skatten her, må man også kunne tage det provenutab, som vil blive en følge af, at man hjælper de enligt stillede mødre. Jeg anbefaler derfor, at man også tager dette spørgsmål op til mere velvillig behandling i udvalget, end man tidligere har gjort. Jeg sporede som sagt en større forståelse af dette forhold, og derfor må jeg regne med, at man også vil tage op til vurdering og overvejelse, om en gennemførelse af lempelser er mulig; det er den eftervor opfattelse.

Derefter kommer jeg til den anden side af sagen. Det er, om de forhold, ministeren har taget op her, er tilstrækkeligt omfattende. Det kan vi meget let få opklaret ved at spørge skatteyderne. Alle med små indtægter vil sige, at de lettelser, der her er foreslået, vel kan hjælpe på visse områder, men dér, hvor hjælp er nødvendig, får lettelserne faktisk ingen betydning. Spørgsmålet er, om man letter skatten for medborgere med de små og mellemstore indkomster, for det er her, det trykker. Med den udvikling, vi har haft i indtægterne, opnår vel tusinder og atter tusinder af medborgere en større indkomst i kroner og øre, men de opnår ikke større skatteevne, og dette forhold bliver grellere for hvert år, der går, med de prisstigninger, vi har. Det betyder i virkeligheden, at progressionen mister sin kraft. Derfor er vi også kommet i den situation, at den del af skatteyderne, der har den laveste indkomst, betaler langt mere af det samlede skattebeløb, end de tidligere gjorde. Det er et rimeligt forhold, der burde rettes. Jeg har ved adskillige lejligheder talt herfor, og jeg vil ikke undlade at rejse spørgsmålet nu igen, for det er urimeligt, at man ikke

tager fat på at ændre de fradragsbeløb, der findes i skattelovgivningen.

Jeg ved meget vel, at fradragsbeløbene er blevet forhøjet med et par hundrede kroner for nogle år siden, at der er sket forhøjelse af forsikringsfradragene, og at der blev givet lønmodtagerfradrag; men disse beløb skulle have været forhøjet langt mere, hvis de skulle have været ajourført. De skulle have været op på ca. det dobbelte, ikke 1 800 kr., men 3 200 kr. Og når jeg tænker på den tale, som det ærede medlem hr. Poul Møller lige har holdt om at forhøje fradragsbeløbene, og tænker på det, ministeren har foreslået, og talen om at tage de mest presserende ting op, er det så ikke rimeligt, at jeg finder, at man bør forhøje nedslagsbeløbet på 3 300 kr. med 1 800 kr.? Så kommer man op på de 5 000 kr., ministeren opererer med i sit forslag. Men hvorfor tager man ikke fat på at løse spørgsmålet? Hvorfor skal tusinder og atter tusinder af medborgere, der døjer under skattebetalingen, holdes hen med snak år efter år? For det er klart, at hvis der ikke bliver stillet et ændringsforslag her af et af de større partier, er der ingen mulighed for at få ændringen gennemført. Jeg har den erfaring, at når bare det er et af de store partier, der kommer med forslag, er der straks lydhørhed derfor. Det vil sige, at ingen af de store partier, der bliver repræsenteret i udvalget, kan undskylde sig med, at der ikke var mulighed for dem for at stille ændringsforslag, for det har de mulighed for, og de kan få dem til realitetsdrøftelse. De kan altså få gennemført ændringer også på dette område. Jeg anbefaler, at man tager fat på dette problem på en mere velvillig måde, end det hidtil er sket.

Det ærede medlem hr. Hans Knudsen sagde, at der var et spørgsmål, som havde været rejst tidligere, men som hidtil ikke var blevet klaret ved behandlingen af ligningsloven. Det var spørgsmålet om retten til fradrag for transportudgifter for arbejdere. Jeg kan understøtte de ønsker, der har været fremsat. Vi kender såre vel de forhold; vi har også sat ind for, at man skulle tage hensyn til de ekstraudgifter, der pålægges den del af medborgerne, som nødvendigvis må have store transportudgifter, når de skal fra hjemmet til arbejdspladsen og tilbage igen, fordi muligheden for